Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2025)0105

Uniunea bancară – raportul anual pe 2024

Rezoluția Parlamentului European din 8 mai 2025 referitoare la uniunea bancară – raportul anual pe 2024 (2024/2055(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere rezoluția sa din 16 ianuarie 2024 referitoare la uniunea bancară – raportul anual pe 2023[1],

– având în vedere acțiunile întreprinse de Comisie ca urmare a rezoluției Parlamentului European din 16 ianuarie 2024 referitoare la uniunea bancară – raportul anual pe 2023,

– având în vedere documentul Băncii Centrale Europene (BCE) din 25 martie 2024 intitulat „Feedback on the input provided by the European Parliament as part of its resolution on Banking Union 2023” (Feedback privind contribuțiile furnizate de Parlamentul European în cadrul rezoluției sale referitoare la uniunea bancară pe 2023),

– având în vedere Raportul anual pe 2023 al BCE privind activitățile de supraveghere, publicat în martie 2024,

– având în vedere Raportul anual pe 2023 al Comitetului unic de rezoluție (SRB), publicat la 28 iunie 2024,

– având în vedere adoptarea Directivei privind combaterea spălării banilor (DCSB)[2] și a Regulamentului privind combaterea spălării

---

1 JO C, C/2024/5706, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5706/oj.

2 Directiva (UE) 2024/1640 a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 2024 privind mecanismele care trebuie instituite de statele membre pentru prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și de modificare și abrogare a Directivei (UE) 2015/849 (JO L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj).

banilor (RCSB)[1] și instituirea Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor (ACSB)[2],

– având în vedere punerea în aplicare a standardelor Basel III, și anume adoptarea modificărilor la Directiva privind cerințele de capital[3] și la Regulamentul privind cerințele de capital[4],

– având în vedere adoptarea Regulamentului delegat (UE) 2024/2795 al Comisiei din 24 iulie 2024 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește data aplicării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață[5],

– având în vedere poziția sa în primă lectură din 24 aprilie 2024 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește măsurile de intervenție timpurie, condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție și finanțarea măsurilor de rezoluție[6],

– având în vedere poziția sa în primă lectură din 24 aprilie 2024 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește

---

1 Regulamentul (UE) 2024/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului (JO L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).

2 Regulamentul (UE) 2024/1620 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 de instituire a Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

3 Directiva (UE) 2024/1619 a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 2024 de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește competențele de supraveghere, sancțiunile, sucursalele din țări terțe și riscurile de mediu, sociale și de guvernanță (JO L, 2024/1619, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1619/oj).

4 Regulamentul (UE) 2024/1623 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerințele referitoare la riscul de credit, riscul de ajustare a evaluării creditului, riscul operațional, riscul de piață și în ceea ce privește pragul minim privind cerințele de capital (JO L, 2024/1623, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1623/oj).

5 JO L, 2024/2795, 31.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/2795/oj.

6 Texte adoptate, P9_TA(2024)0326.

măsurile de intervenție timpurie, condițiile pentru declanșarea procedurii de rezoluție și finanțarea măsurilor de rezoluție[1],

– având în vedere poziția sa în primă lectură din 24 aprilie 2024 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2014/49/UE în ceea ce privește domeniul de aplicare al protecției depozitelor, utilizarea fondurilor schemelor de garantare a depozitelor, cooperarea transfrontalieră și transparența[2],

– având în vedere raportul Comisiei sale pentru afaceri economice și monetare din 23 aprilie 2024 referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 806/2014 în scopul instituirii unui sistem european de asigurare a depozitelor,

– având în vedere propunerea Comisiei din 14 martie 2018 de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind administratorii de credite, cumpărătorii de credite și recuperarea garanțiilor reale (COM(2018)0135),

– având în vedere Raportul celor cinci președinți din 22 iunie 2015 intitulat „Finalizarea Uniunii economice și monetare a Europei”,

– având în vedere raportul lui Enrico Letta din 10 aprilie 2024 intitulat „Much more than a market – Speed, security, solidarity: empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens” (Mult mai mult decât o piață - viteză, securitate, solidaritate: capacitarea pieței unice pentru a clădi un viitor durabil și prosperitate pentru toți cetățenii UE),

– având în vedere raportul lui Mario Draghi din 9 septembrie 2024 intitulat „Viitorul competitivității europene”,

– având în vedere declarația Eurogrupului din 11 martie 2024 privind viitorul uniunii piețelor de capital și declarația Eurogrupului din 16 iunie 2022 privind viitorul uniunii bancare și acțiunile întreprinse de Eurogrup ulterior din 28 aprilie 2023,

– având în vedere cadrul de publicare stabilit de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară privind expunerile băncilor la criptoactive și modificările specifice ale standardului său prudențial privind expunerile băncilor la criptoactive, ambele publicate la 17 iulie 2024,

– având în vedere principiile fundamentale pentru o supraveghere bancară stabilite de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară, publicate la 25 aprilie 2024,

---

1 Texte adoptate, P9_TA(2024)0327.
2 Texte adoptate, P9_TA(2024)0328.

– având în vedere analiza stabilității financiare făcută de BCE în mai 2024,

– având în vedere documentul nr. 328/2023 din seria de documente ocazionale ale BCE intitulat „The Road to Paris: stress testing the transition towards a net-zero economy” (Drumul spre Paris: testarea rezistenței tranziției către o economie „zero net”),

– având în vedere publicația din 9 noiembrie 2015 a Consiliului pentru Stabilitate Financiară intitulată „Principiile privind capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a băncilor de importanță sistemică (G-SIB) în cadrul procedurilor de rezoluție”,

– având în vedere raportul Consiliului pentru Stabilitate Financiară din 10 octombrie 2023, intitulat „2023 Bank Failures: Preliminary lessons learnt for resolution” (Falimente bancare în 2023: Lecții preliminare pentru procedurile de rezoluție),

– având în vedere documentul de lucru nr. 24-15 al Institutului Peterson pentru Economie Internațională din 25 iunie 2024 intitulat „Uniunea bancară europeană la zece ani: nefinalizată, dar cu efect transformator”[1],

– având în vedere prioritățile de supraveghere ale Mecanismului unic de supraveghere pentru perioada 2024-2026, publicate în decembrie 2023,

– având în vedere nota de raportare bianuală din 13 mai 2024 adresată Eurogrupului de către SRB,

– având în vedere rezultatul exercițiului de transparență desfășurat la nivelul UE de Autoritatea Bancară Europeană în 2023 și publicat la 28 iulie 2023,

– având în vedere Raportul special 12/2023 al Curții de Conturi Europene din 12 mai 2023 intitulat „Supravegherea în UE a riscului de credit al băncilor – BCE și-a intensificat eforturile, dar trebuie să se facă mai mult pentru a avea o mai bună garanție că riscul de credit este gestionat și acoperit în mod corespunzător”,

– având în vedere declarațiile Claudiei Buch, președinta Consiliului de supraveghere al BCE, făcute cu ocazia audierilor care au avut loc în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare a Parlamentului la 21 martie 2024 și la 2 septembrie 2024,

– având în vedere declarațiile lui Dominique Laboureix, președintele Comitetului Unic de Rezoluție, făcute cu ocazia audierilor care au

---

[1] Véron, N., „Europe’s banking union at ten: unfinished yet transformative” (Uniunea bancară europeană la zece ani: nefinalizată, dar cu efect transformator), Institutul Peterson pentru Economie Internațională, Document de lucru nr. 24-15, iunie 2024.

avut loc în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare a Parlamentului la 21 martie 2024 și la 23 septembrie 2024,

– având în vedere rapoartele de evaluare a riscurilor ale Autorității Bancare Europene din iulie 2024 și decembrie 2024,

– având în vedere rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la echilibrul de gen în numirile pentru funcții în domeniul economic și monetar la nivelul UE[1],

– având în vedere rezoluția sa din 25 martie 2021 referitoare la consolidarea rolului internațional al monedei euro[2],

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A10-0044/2025),

A. întrucât uniunea bancară cuprinde mecanismul unic de supraveghere, mecanismul unic de rezoluție, dar încă lipsește un sistem european de asigurare a depozitelor;

B. întrucât obiectivul principal al uniunii bancare este de a proteja stabilitatea sectorului bancar în Europa și de a preveni necesitatea de a salva cu banii contribuabililor băncile aflate în pericol de a intra în dificultate;

C. întrucât finalizarea uniunii bancare ar reprezenta o evoluție pozitivă pentru cetățenii și pentru economia Uniunii, îmbunătățind competitivitatea și stabilitatea sectorului bancar, reducând riscurile sistemice, îmbunătățind oferta și opțiunile consumatorilor și oferind mai multe oportunități pentru servicii bancare transfrontaliere, care să crească accesul la finanțare pentru gospodării și întreprinderi, reducând costurile pentru clienții băncilor, și fără ca banii contribuabililor să fie folosiți pentru salva sectorul bancar; întrucât riscul prezentat de băncile „prea mari pentru a se prăbuși” nu a fost încă eliminat complet;

D. întrucât încheierea reformei cadrelor UE de gestionare a crizelor bancare și de asigurare a depozitelor, axată în special pe băncile mici și mijlocii, este fundamentală pentru a asigura securitatea, stabilitatea și reziliența sectorului bancar european; întrucât o uniune bancară completă, cu un veritabil sistem european de asigurare a depozitelor, este o condiție de bază pentru asigurarea încrederii cetățenilor în băncile europene;

E. întrucât fragmentarea și lipsa consolidării transfrontaliere a sectorului bancar din UE afectează competitivitatea globală a

---

1 JO C 23, 21.1.2021, p. 105.
2 JO C 494, 8.12.2021, p. 118.

acestuia; întrucât decalajul de rentabilitate dintre băncile din UE și cele din SUA s-a accentuat;

F. întrucât un sector bancar puternic și diversificat este esențial pentru asigurarea creșterii economice, îmbunătățirea posibilităților de a deține în proprietate o locuință, stimularea investițiilor și crearea de locuri de muncă, finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-urilor) și a întreprinderilor nou-înființate, precum și asigurarea tranziției către o economie verde și digitală;

G. întrucât aproximativ 80 % din finanțarea externă a întreprinderilor europene provine de la bănci, în timp ce doar 20 % provine de pe piețele de capital; întrucât, în Statele Unite, doar 30 % din creditele acordate întreprinderilor provin de la bănci, în timp ce 70 % se finanțează prin intermediul piețelor de capital, cum ar fi prin emiterea de obligațiuni corporative sau de acțiuni;

H. întrucât creditele neperformante înregistrate în cazul celor 110 instituții supravegheate în 2024 au o valoare de 356,1 miliarde EUR, comparativ cu creditele neperformante în valoare de 988,9 miliarde EUR înregistrate în cazul celor 102 instituții supravegheate în al doilea trimestru al anului 2015, ceea ce reflectă o marcată traiectorie descendentă, volumul total al creditelor neperformante ajungând la 36 % din cel înregistrat în 2015; întrucât sunt necesare eforturi suplimentare;

I. întrucât, în aprilie 2024, și-a adoptat poziția cu privire la revizuirea cadrului de gestionare a crizelor și de asigurare a depozitelor;

J. întrucât, în aprilie 2024, Comisia pentru afaceri economice și monetare a adoptat un raport referitor la propunerea Comisiei de instituire a unui sistem european de asigurare a depozitelor;

K. întrucât instituțiile financiare se bazează din ce în ce mai mult pe utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC); întrucât digitalizarea finanțelor oferă oportunități-cheie pentru sectorul bancar și a condus la înregistrarea unor progrese tehnologice importante în sectorul bancar din UE prin creșterea eficienței în prestarea serviciilor bancare și a interesului pentru inovare; întrucât aceasta prezintă și provocări, inclusiv în ceea ce privește protecția datelor, riscul reputațional, combaterea spălării banilor și aspecte ce țin de protecția consumatorilor; întrucât sectorul bancar din UE trebuie să își crească reziliența informatică pentru a garanta că sistemele TIC pot rezista la diferite tipuri de amenințări la adresa securității cibernetice; întrucât BCE analizează în prezent introducerea unei monede euro digitale;

L. întrucât băncile din UE au rezistat impactului provocat de agresiunea Rusiei; întrucât băncile din UE joacă un rol esențial în asigurarea punerii în aplicare și a respectării sancțiunilor curente impuse de UE Rusiei ca răspuns la invazia desfășurată de aceasta;

întrucât este necesară o mai bună coordonare pentru a se evita eludarea sancțiunilor;

M. întrucât schimbările climatice, degradarea mediului și tranziția către o economie cu emisii scăzute de carbon sunt factori care trebuie luați în considerare în momentul evaluării riscurilor din bilanțurile băncilor, ca o sursă de risc ce ar putea afecta investițiile în toate regiunile și sectoarele,

Considerații generale

1. recunoaște progresul înregistrat în ultimii zece ani prin instituirea mecanismului unic de supraveghere (MUS) și a mecanismului unic de rezoluție (MUR); constată că uniunea bancară nu este finalizată fără instituirea celui de-al treilea pilon, sistemul european de asigurare a depozitelor;

2. solicită Comisiei să se asigure că finalizarea uniunii bancare și a uniunii piețelor de capital rămâne o prioritate-cheie; subliniază că aceste proiecte oferă gospodăriilor și IMM-urilor acces la o finanțare mai largă, reduc dependența puternică de creditele bancare pentru a stimula investițiile și crearea de locuri de muncă, cresc stabilitatea financiară, reduc impactul recesiunilor economice, vin în sprijinul competitivității, prezintă noi oportunități de investiții, finanțează tranziția către o economie verde și digitală și deblochează potențialul de creștere al UE; ia act de faptul că Comisia este invitată să ia în considerare particularitățile diferitelor modele bancare, menținând totodată condiții de concurență loială;

3. remarcă necesitatea de a fi pregătiți pentru situații de criză în sectorul bancar, care ar putea duce la falimente, precum cele observate în martie 2023 în unele jurisdicții din afara UE, și necesitatea de a asigura stabilitatea depozitelor;

4. subliniază că reziliența cibernetică este un element-cheie pentru competitivitatea sectorului bancar din UE, în special ținând seama de situația geopolitică și de necesitatea de a menține stabilitatea financiară;

5. constată că o uniune bancară mai integrată ar contribui la creșterea rezilienței sectorului bancar din UE, ar îmbunătăți accesul la creditare și ar reduce costurile; ia act de faptul că o mai bună integrare transfrontalieră a activităților bancare ar crește potențialul de partajare a riscurilor private și ar asigura diversificarea pe piața bancară a UE; subliniază că o uniune bancară mai integrată nu este neapărat același lucru cu o piață bancară mai consolidată și că există beneficii pentru concurență pe o piață bancară diversificată; subliniază că o uniune bancară matură va permite ca băncile europene să se dezvolte și să se poziționeze mai bine pentru a concura pe scena internațională;

6. regretă că capacitatea băncilor din UE de a finanța investiții majore este limitată de o profitabilitate mai scăzută, care nu este suficientă pentru a le asigura competitivitatea; constată că decalajul de rentabilitate în comparație cu alte jurisdicții se datorează atât factorilor structurali, cât și celor de reglementare și solicită o revizuire de îmbunătățire a cadrului legislativ; constată totuși că caracterul specific al sistemului bancar al UE, cu numeroasele bănci de dimensiuni mai mici, impune soluții adaptate, care să ia în considerare acest lucru; rămâne conștient de riscul existent pentru instituțiile „prea mari pentru a da faliment”;

7. invită Comisia analizeze dacă este necesar să elaboreze cadre specifice în cadrul uniunii bancare pentru a îmbunătăți accesul la finanțare al IMM-urilor și al întreprinderilor nou-înființate, recunoscând rolul acestora de coloană vertebrală a economiei UE;

8. regretă că activitatea transfrontalieră a băncilor UE este încă destul de limitată, în special în ceea ce privește acordarea de împrumuturi; consideră, prin urmare, că este important să se finalizeze uniunea bancară pentru a susține libera circulație a capitalurilor pe o piață internă integrată pe deplin;

9. invită băncile din UE care desfășoară încă activități în Rusia să iasă de pe piața rusă cât mai curând posibil; invită instituțiile de supraveghere să se asigure că băncile respective depun eforturi pentru a ieși rapid de pe piața rusă;

10. invită Comisia să analizeze în continuare dacă crearea unei jurisdicții separate pentru băncile din UE cu importante operațiuni transfrontaliere[1] ar putea contribui la finalizarea uniunii bancare sau dacă acest lucru ar accentua fragmentarea sectorului bancar;

11. consideră că ar trebui analizat, în contextul riscurilor la adresa stabilității financiare, dacă să se revizuiască cadrul de securitizare pentru a consolida piețele europene și să se introducă titluri garantate europene ca instrument de finanțare cu dublu recurs pentru finanțarea pe termen lung a IMM-urilor;

12. subliniază că educația financiară este esențială în economiile moderne, contribuind la reziliența sistemelor bancare din statele membre și încurajând activitatea financiară transfrontalieră;

13. subliniază că un nivel ridicat de protecție a consumatorilor va spori reziliența uniunii bancare;

14. consideră că Comisia ar trebui să se concentreze asupra aspectelor care contribuie la realizarea obiectivelor digitalizării, modernizării, simplificării, raționalizării și creșterii competitivității; susține că securitatea juridică, securitatea, predictibilitatea și stabilitatea sunt

---

[1] Raportul Draghi, p. 61.

esențiale pentru ca băncile din UE să poată funcționa în condiții favorabile;

15. constată că, pe lângă împrumuturile tradiționale, diversificarea surselor de finanțare poate fi benefică pentru creșterea și competitivitatea UE și recunoaște nivelul scăzut de risc al soluțiilor de finanțare garantate cu active;

16. ia act de progresele înregistrate de BCE în ceea ce privește moneda euro digitală și de dialogul parlamentar desfășurat cu BCE pe această temă; înțelege rezervele actuale, cum ar fi în ceea ce privește funcționalitatea sa offline, având în vedere că tranzacțiile offline reduc vizibilitatea și nu ajută la prevenirea criminalității financiare; reamintește că moneda euro digitală ar trebui să vină ca o completare la numerar, nu să îl înlocuiască; consideră că decizia de a introduce sau nu o monedă euro digitală este, în cele din urmă, o decizie politică care trebuie luată de legislativul UE, având în vedere impactul potențial profund al acestei decizii asupra unei game largi de domenii ale UE, inclusiv asupra vieții private, a protecției consumatorilor, a stabilității financiare, a politicii financiare și a altor domenii care depășesc domeniul strict de competență al politicii monetare;

17. regretă că unele instituții financiare nu au reușit să asigure un echilibru de gen deplin, în special în organele lor de conducere; subliniază că echilibrul de gen în consiliile de administrație și în rândul forței de muncă aduce beneficii atât sociale, cât și economice; solicită instituțiilor financiare să își actualizeze în mod regulat politicile în materie de diversitate și incluziune și să contribuie la promovarea culturilor organizaționale sănătoase, care acordă prioritate incluziunii; invită entitățile din sfera publică și privată să trateze problema lipsei de diversitate și a echilibrului de gen în organele de conducere ale instituțiilor financiare;

Supravegherea

18. salută adoptarea de către colegiuitori a noului pachet bancar de punere în aplicare a standardelor Basel III în UE; ia act de lipsa actuală de claritate în ceea ce privește punerea în aplicare a standardelor Basel III în alte jurisdicții și riscul potențial la adresa concurenței loiale la nivel internațional; subliniază că Comisia ar trebui să evalueze dacă modificările specifice ar putea contribui la menținerea competitivității internaționale a băncilor din UE fără a le slăbi reziliența; reamintește că actul delegat privind data aplicării cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de piață a amânat cu un an, până la 1 ianuarie 2026, data aplicării noului cadru privind riscul de piață; invită Comisia să evalueze dacă deciziile de echivalență luate cu referire la jurisdicțiile care nu pun în aplicare standardele Basel III trebuie revizuite pentru a menține stabilitatea financiară a sectorului financiar al UE;

19. recunoaște fenomenul tot mai răspândit al închiderii sucursalelor bancare, care contribuie la riscul de „deșertificare bancară” în anumite regiuni, acest lucru având un impact deosebit de negativ asupra cetățenilor vulnerabili care nu au acces digital; subliniază rolul esențial pe care îl joacă băncile mai mici în asigurarea accesului la servicii bancare esențiale, în special în zonele rurale și îndepărtate, sprijinind astfel gospodăriile, IMM-urile și economiile locale; constată că costurile ridicate de supraveghere și sarcinile de reglementare pot reprezenta probleme semnificative pentru băncile mai mici; subliniază că trebuie să se aplice principiul proporționalității în supravegherea bancară, asigurându-se că intensitatea reglementării este adaptată dimensiunii, profilului de risc și modelului de afaceri al instituțiilor, ținând seama, în același timp, de rolul teritorial esențial al băncilor mai mici și de caracteristicile lor specifice;

20. reamintește că pachetul bancar conține un număr mare de mandate pentru Autoritatea Bancară Europeană; invită Autoritatea Bancară Europeană să respecte aceste mandate;

21. constată că sectorul bancar și-a demonstrat deja reziliența în cadrul de reglementare în vigoare, în contextul evenimentelor survenite pe piață în ultimii ani, și că rata medie a fondurilor proprii de nivel 1 de bază a rămas la niveluri ridicate, la 15,81 %;

22. constată că rata creditelor neperformante a rămas stabilă, la 2,30 %, iar rata de acoperire a necesarului de lichiditate la 159,39 %;

23. constată diferitele niveluri de expunere la creditele neperformante și reamintește că există state membre în care nivelurile de expunere sunt de aproximativ 1 % sau chiar mai scăzute, în timp ce nivelurile de expunere ale altor state membre depășesc 4 %; consideră că eforturile de reducere a expunerii băncilor europene la acest tip de împrumut ar trebui să continue ca bună practică de gestionare a riscurilor;

24. subliniază că condițiile macroeconomice nefavorabile, dificultățile geopolitice și dezvoltarea rapidă a serviciilor de plată amânată pot duce la o deteriorare a calității activelor și pot afecta nivelul creditelor neperformante în viitor; subliniază, prin urmare, importanța gestionării prudente a riscurilor și a provizionării adecvate;

25. ia act de faptul că nivelurile actuale de profitabilitate a sectorului bancar pot oferi anumitor state membre posibilitatea de a crește rezervele macroprudențiale și de a contribui la menținerea rezilienței sectorului bancar; invită Comisia să analizeze în continuare această opțiune și să evalueze cu atenție modul de revizuire a cadrului macroprudențial, luând în considerare impactul potențial asupra cerințelor de capital și ținând seama de condițiile de concurență echitabile cu alte jurisdicții;

26. constată că sectorul bancar are un rol important în sprijinirea tranziției către o economie digitalizată și neutră din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon, în canalizarea fondurilor către sursele regenerabile de energie și în realizarea unei contribuții la obiectivele Pactului verde al UE și ale Regulamentului de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice;

27. ia act de faptul că BCE ține seama de riscurile financiare legate de climă și natură în practicile sale de supraveghere și monitorizează îndeaproape riscurile fizice și pe cele de tranziție, care sunt tot mai pronunțate;

28. consideră binevenită ideea de a crește capitalul de risc și de a debloca capital pentru a finanța întreprinderile cu creștere rapidă din UE; o felicită pe președinta Comisiei, Ursula Von der Leyen, pentru angajamentul de a prezenta măsuri de absorbție a riscurilor pentru ca băncile comerciale, investitorii și capitalul de risc să poată finanța mai ușor întreprinderile cu creștere rapidă[1]; observă că acest lucru trebuie făcut într-un mod care să nu prezinte un risc macroprudențial sau un hazard moral;

29. consideră binevenită înființarea noii Autorități pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului, care va asigura modalități mai eficiente de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului prin supravegherea directă a anumitor entități financiare și printr-o mai bună cooperare și un flux de informații mai bun între autoritățile naționale și o mai bună coordonare între autoritățile judiciare din statele membre pentru a nu mai permite lacune în impunerea de sancțiuni dedicate;

30. subliniază faptul că se impune o îmbunătățire a rezilienței intermediarilor financiari nebancari, inclusiv prin elaborarea unor instrumente specifice de reglementare și supraveghere; subliniază că aceste măsuri trebuie să garanteze securitatea sistemului financiar și să fie în interesul clientului; salută consultarea Comisiei privind politicile macroprudențiale pentru intermediarii financiari nebancari; sprijină recomandarea Eurosistemului de a introduce teste de rezistență la nivel de sistem pentru a identifica și a cuantifica riscurile pentru reziliența piețelor principale; invită Comisia să analizeze dacă există lacune în setul de instrumente de supraveghere, inclusiv în ceea ce privește potențialele crize de lichiditate și implicațiile pentru riscul sistemic;

31. ia act de faptul că criptoactivele creează noi dificultăți și oportunități pentru sistemul financiar, dar prezintă totodată și riscuri, și că acestea necesită atenție din partea autorităților naționale de supraveghere, a MUS și a Comitetului european pentru risc sistemic;

---

[1] Ursula Von der Leyen, „Europa – În fața unei alegeri: Orientările politice pentru următoarea Comisie Europeană” 2024-2029, p. 11.

Rezoluție

32. reamintește că poziția adoptată de Parlament în aprilie 2024 privind gestionarea crizelor și asigurarea depozitelor vizează o abordare mai coerentă în toate statele membre în aplicarea instrumentelor de rezoluție și protecția depozitelor pentru a spori stabilitatea financiară, protecția contribuabililor și încrederea deponenților; ia act de faptul că băncile mici au unele particularități care pot justifica o abordare proporțională; subliniază că autoritățile europene și naționale competente ar trebui să dispună de instrumente adecvate și suficiente pentru a răspunde în mod eficace la situațiile de faliment bancar și pentru a proteja stabilitatea financiară și consideră că băncile trebuie să funcționeze într-un mediu de reglementare eficace, care să le stimuleze dezvoltarea;

33. subliniază că este important să se mențină responsabilitatea principală a acționarilor și a creditorilor de a suporta pierderi în cazul falimentului unei bănci; subliniază că trebuie să se evite orice recurs la banii contribuabililor, în continuare una din lecțiile cele mai importante ale crizei financiare mondiale; subliniază că recapitalizarea internă a acționarilor și a creditorilor trebuie să rămână principala sursă de finanțare a procedurii de rezoluție, înainte de a se recurge la surse finanțate de industrie;

34. reamintește că o cerință minimă de fonduri proprii și datorii eligibile (MREL) este esențială pentru un cadru de rezoluție credibil și pentru a se asigura că autoritățile de rezoluție dispun de suficientă flexibilitate pentru a aplica în mod eficace strategiile de rezoluție necesare într-o situație de criză specifică; subliniază că această cerință minimă ar trebui să fie suficientă pentru a pune în aplicare în mod eficient oricare dintre strategiile de rezoluție incluse în planul de rezoluție al unei bănci; reamintește, pe de altă parte, că cadrul de rezoluție ar trebui să evite creșterea nejustificată a calibrării MREL și contribuțiile disproporționate la Fondul unic de rezoluție;

35. subliniază că, în cazul în care pasivele eligibile ale unei bănci sunt emise către investitori din afara UE, reducerea sau conversia acestor pasive ar trebui să poată fi executată cu deplină certitudine, pentru a garanta aplicarea eficace a instrumentelor de rezoluție;

36. ia act de faptul că ar trebui evitat orice recurs la banii publici pentru rezoluția băncilor, inclusiv sprijinul sub formă de lichidități, respectând astfel principiile responsabilității fiscale și sociale și disciplina de piață;

37. reamintește că băncile trebuie să își respecte în continuare obligațiile și să își îndeplinească principalele funcții după punerea în aplicare a unei decizii de rezoluție;

38. reamintește că este important să se clarifice rolul BCE ca furnizor de lichidități în procedura de rezoluție, acordând atenția cuvenită garanțiilor adecvate și mandatului BCE;

39. subliniază anunțul Comitetului Unic de Rezoluție (SRB) că își va consolida capacitățile de lansare a acțiunilor de executare pentru a elimina impedimentele de fond din calea posibilității de rezoluție; solicită ca la sfârșitul fiecărui ciclu de planificare a rezoluției să fie publicată o listă anonimizată a obstacolelor identificate în calea posibilității de rezoluție și a acțiunilor adoptate pentru a le elimina;

40. salută revizuirea strategică a „Viziunii MUR 2028” inițiată de SRB pentru a stabili obiective pe termen lung, pentru a face față noilor dificultăți și pentru a consolida în continuare colaborarea cu autoritățile naționale de rezoluție și cu alte părți interesate; ia act, în special, de intenția SRB de a identifica domeniile în care sustenabilitatea poate fi integrată mai mult în operațiunile sale zilnice și în activitățile sale principale; subliniază necesitatea de a asigura eficiența și rentabilitatea în punerea în aplicare a noii strategii;

41. salută planul SRB de a raționaliza ciclul anual de planificare a rezoluției pentru a se asigura că acesta este tot mai eficient și că pune un accent mai mare pe testarea posibilității de rezoluție a băncilor și pe operaționalizarea strategiilor de rezoluție;

42. salută faptul că Fondul unic de rezoluție este în prezent funcțional; solicită ratificarea deplină a Acordului de modificare a Tratatului privind MES de către toate statele membre, inclusiv instituirea unui mecanism de protecție comun pentru Fondul unic de rezoluție;

43. subliniază necesitatea unor eforturi suplimentare pentru a asigura posibilitatea deplină de rezoluție pentru toate băncile care intră în domeniul de aplicare al rezoluției; reamintește că realizarea posibilității de rezoluție nu poate fi considerată un „obiectiv evolutiv” și, prin urmare, solicită o mai mare standardizare și armonizare a evaluării posibilităților de rezoluție; reamintește însă rolul important jucat de autoritățile naționale de rezoluție în evaluarea posibilității de rezoluție;

Asigurarea depozitelor

44. subliniază faptul că propunerea Comisiei de instituire a unui sistem european de asigurare a depozitelor a fost publicată în 2015 și că peisajul s-a schimbat foarte mult între timp;

45. reamintește că poziția Comisiei pentru afaceri economice și monetare privind un sistem european de asigurare a depozitelor a fost adoptată în aprilie 2024; constată că această poziție se abate de la propunerea Comisiei din 2015 și adoptă o nouă abordare; încurajează Consiliul să avanseze în negocierile privind un sistem european de asigurare a depozitelor, Parlamentul fiind în așteptarea încheierii lor;

46. constată că sistemele naționale de garantare a depozitelor au fost introduse cu succes și și-au dovedit funcționalitatea într-o serie de cazuri; subliniază necesitatea de a lua în considerare unele caracteristici naționale și de a menține sistemele funcționale pentru băncile mai mici, care sunt deja în vigoare în unele state membre, cum ar fi regimurile de protecție instituțională, într-un mod care să nu denatureze condițiile de concurență loială în cadrul uniunii bancare;

°

° °

47. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Băncii Centrale Europene, Comitetului Unic de Rezoluție și Autorității Bancare Europene.